

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XObdo/220/2017
Identifikačné číslo spisu: 3112225649
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3112225649.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14C/279/2012, na dovolania žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/453/2013-46 z 25. júna 2014 a č. k. 17Co/511/2015-142 z 24. mája 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolania žalobkyne o d m i e t a.
- II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 14C/279/2012-15 zo dňa 12.11.2012 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66 Eur za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch“), v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Súd žalobkyňu poučil, že ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., uznesením č. k. 17Co/453/2013-46 zo dňa 25.06.2014, uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobkyňa namietla zaujatosť všetkých sudcov prvoinštančného súdu. Postup súdu prvej inštancie pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti označil odvolací súd za správny a dodal, že vecné

oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ale iba na súdny poplatok za návrh, za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1992 Zb.). Od povinnosti zaplatiť poplatok podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov možno oslobodiť účastníka len postupom podľa § 138 O. s. p.. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 25.07.2014.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote dovolanie argumentujúc dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s procesnými vadami konania podľa § 237 písm. e/, f/ a g/ O. s. p. (t. j. že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súčasne že rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený). Žalobkyňa dovolaciemu súdu navrhla, aby rozhodnutia súdov nižších stupňov zrušil. Súčasne navrhla, aby dovolací súd rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu a pre prípad úspechu si uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

4. Ďalším uznesením č. k. 14C/279/2012-110 zo dňa 19.03.2015 súd prvej inštancie uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 eur za podané odvolanie podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb., v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Súd žalobkyňu poučil, že ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

5. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., uznesením č. k. 17Co/511/2015-142 zo dňa 24.05.2016 uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalobkyni vznikla podaním odvolania poplatková povinnosť v súlade s ust. § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v danom prípade je konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.09.2012. Zdôraznil, že vznik poplatkovej povinnosti žalobcu za podanie odvolania je potrebné posúdiť podľa právnej úpravy účinnej v čase podania odvolania. Poplatkový úkon bol v predmetnej veci navrhnutý po 30.09.2012, kedy sa naň už vecné oslobodenie podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.09.2012 nevzťahovalo. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 20.06.2016.

6. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, tvrdiac, že súdy jej odňali možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.). Odvolaciemu súdu vytkla prekvapivosť jeho rozhodnutia, ktorá mala byť daná tým, že dovolaním napadnuté uznesenie popiera doterajšiu konštantnú judikatúru a je v rozpore so zákonom a ústavnou úpravou. Navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť, súčasne si pre prípad úspechu uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p. (pri dovolaní proti uzneseniu o poplatkovej povinnosti za námietku zaujatosti), resp. konajúca zamestnancom v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p. (pri dovolaní proti uzneseniu o poplatkovej povinnosti za odvolanie), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že podané dovolania je potrebné odmietnuť, nakoľko smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým nie sú prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolania boli podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené

inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolaní posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

9. Najvyšší súd na odôvodnenie svojho záveru v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolania. Ako príklad dovolací súd vo vzťahu k súdnemu poplatku 66 Eur za vznesenie námietky zaujatosti poukazuje na konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/31/2013, 4Cdo/229/2014, 4Cdo/235/2014, 5Cdo/295/2014, 6Cdo/291/2013, 6Cdo/417/2013, 6Cdo/120/2014 a 8Cdo/132/2014 a vo vzťahu k súdnemu poplatku 20 Eur za podané odvolanie poukazuje na konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 4Cdo/266/2014, 6Cdo/219/2014, 6Cdo/221/2014, 6Cdo/253/2014, 6Cdo/278/2014, 6Cdo/279/2014, 7Cdo/398/2014 a 8Cdo/220/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

10. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolania žalobkyne smerujúce proti uzneseniam odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolaní.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.